

خوای گهوره به هۆی منهوه له ئومه ته کهم خوۆش بووه له سه ر هه له کردن وله بیرکردن وله و شتانه ی که به زۆر پێیان کراوه

له عبداللهی کوری عه باسه وه -ره زای خوای لیبیت- که پێغه مبه ر -صلی الله علیه وسلم- ده فهرمویت: «خوای گه وره به هۆی منه وه له ئومه ته کهم خوۆش بووه له سه ر هه له کردن وله بیرکردن وله و شتانه ی که به زۆر پێیان

«(کراوه (ناچار کراون له سه ر ئه نجامدانی [صه حبه به هه موو رینگاکانی و شاهیده که به وه] [ئینو ماجه گێراوه تبه وه]

له ره حمه تی خوای گه وره به سه ر ئه م ئومه ته وه ئه وه یه که خوۆش بووه له تاوانی هه له کردن -ئه و تاوانه یه که تاوانکه ر به ئه نقسه ت ئه نجامی نه داوه- وه ره وه ها خودا خوۆش بووه له له بیرکردنی واجبه کان یان حه رامکراوه کان، به لام ئه گه ر واجبه ی بیرکه وپته وه ئه و پێوسته جبه جبه ی بکات و حه رامه که ی بیرکه وپته وه ئه و ده سته جی ده بیت وازی لیبه یت، وه هه مان شپوه ئه و قسه یان کرده وه ی که به زۆر پێی کراوه (ناچار کراون له سه ر ئه نجامدانی)، خوای گه وره ده فهرمویت: {وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ} [الحج: 78]، واته: {وله ئایندا هیچ کارێکی قورس وگرانی له سه ر {دانه ناون

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/4216>

